

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Rycqvii Canonici Gandavensis, Civis Romani, De
Anno Secvlari Ivbileo Syntagma**

De Rycke, Josse

Antverpiae, 1624

Capvt VII. Ivbilevm Chronicvm: eo anni supputati. Dionysia & Agones Sacri
Græcorum; Lustra & Agones Capitolini Romanorum: Anni Semità, &
Sabbatici Hebræorum. Seculum Iubileum. γενεά Herodici XXV. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64507)

buis Libro I. Saturnal. c. XVI. quem, si opus, studiosus Antiquitatis consulet. Corollarij vice subnectam Hesiodi, antiquissimi Poëtæ, de fortunatâ Heroum sede sententiam, quibus Terram suâ sponte, ter in anno, fructum proferre sic tradidit:

Ολβιοι ἥρωες, τοῖσι μελιδικὰ κερῶν
Τεῖς τῷ ἔτος θάσσοντα φέρει ζείδωρο ἄγροα.

Lib. I.
ἔργων κ
ἡμ.

Hoc est:

O fausti Heroes, queis dulcis germina fructus
Ter, quocumque anno, Tellus secunda reportat.
Idemque Vates ferreâ demum ætate ferreos
homines enatos fingit, qui neque sibi neque
Telluri parcerent, improbo labori, die ac nocte,
continuò instantes.

C A P V T V I I.

IUBILEVM CHRONICVM: eo Anni sup-
putati. Dionysia & Agones Sacri Gra-
corum; Lustra & Agones Capitolini Ro-
manorum: Anni Semitâ, & Sabbatici
Hebraeorum. Seculum Iubileum. γυναῑ He-
rodici XXV. Annorum.

Vperest altera Hebraici IUBILEI pars, quod CHRONICVM appellauimus ἀπὸ τῆς χρόνου, siue à Temporum in Fastis ac Monumentis Publicis distinctione. Quem Ritum apud Hebræos olim obseruatum

docuit me Eusebius Cæsariensis in Chronico, cum ad Annum Orbis conditi ∞. ∞. ita annotavit: *Principium XLI. IVBILEI secundum Hebraeos. IOBEL autem apud eos Quinquagenarius annus vocatur. Itaque iuxta supputationem eorum ab Adam, vsque ad annum presentem, sunt anni ∞. ∞.* Et iterum anno Septimo post mortem Mosis: *Principium LI. IVBILEI secundum Hebraeos.* Vnde perspicuum fit distinguendis Seculis atque Ætatibus IVBILEOS annos, tamquam Solemne maximum, à Iudæis Chronologis adhibitos. Augustinus tamen Torniellus, Annalium Scriptor, parcius, immò vix, huiusmodi IVBILEORVM ætâ vsos putat, siue ex merâ cærimoniarum suarum negligentia, siue aliis de causis quas ad primum annum ingressionis in Terram Chanaan, quartâ Mundi ætate, diffusius explicavit. Rem tamen utilem, ac magno Veteris Historiæ bono & commodo futuram, si eam Tempora supputandi consuetudinem constanter tenuissent. Eorum vicem recentiores Hebræos uti putat Iosephus Scaliger Annis *Semitâ*, qui hodiè in locum Annorum Hebdomadiorum ipsis successerunt. Sicut enim magnâ Hebdomade Anni Iubilei, ita & minutâ Anni Sabbatici in Annis distinguendis vsos vetustiores è Iosepho Historico potissimum colligitur, bella quædam & obsidiones iis annis gesta subinde obseruante. Vtriusque autem Anni Iubilei ac Sabbatici Æram, ab anno primo ingressionis in terram promissam rectius computari, paullo infrâ probabimus: etsi varij variè dissenserint. Equidem ut Hebræorum Chronologi,

Lib. 5. de om.
Tant.

logi, de Eusebij sententiâ, tempora per IUBI-
LEOS & SABBATICOS, ita Græcorum per
DIONYSIA primùm, deinde per OLYMPIA-
DES ac PYTHIADES, *Sacros Agones*, distinxere.
De Dionysiis Suidæ testimoniū est in hac voce:

ἔθος ἦν Ἀθηναίων λέγειν τὰ ἔτη καὶ τὸν ὑπερπεπρωτοῦ ἀριθμὸν
ἀπὸ τῶν Διονυσίων. Id est: *Moris fuit Atheniensibus,*

annos & eorum numerum ducere à sacris Dionysia-

cis. De sacris Agombus notius est quàm vt testi-

moniis firmari egeat. Hanc consuetudinem, vti

multa alia Græcorum, æmulati Romani Vete-

res Lustris primùm Censoriis, deinde Agonibus

siue Certaminibus Capuolinis seriem Tempo-

rum annotârunt. Porro IUBILEI voce Annum

etiam Quinquagesimum intelligi, è laudatis Eu-

sebij verbis, & qui eum secuti sunt Ioanne Fun-

gero, Georgio Crucigero, aliisq̃ue eruditis viris

affirmari posse videtur: neque apud Hebræos

modò, sed etiam Chaldæos, apud quos, voce

paululum mutatâ IOBILHA nominatur. Ne-

que Annus modò ipse, sed spatium illud quod

Quinquaginta Anni defluentes conficerent, ea-

dem voce Hebræis appellatur. Quâ ratione

שַׁבָּת SABATH in Diuinis litteris pro Heb-

domadæ cuiusque sine, & ipsâ Hebdomadâ

sumi peritiores obseruarunt. Inde quod ait Pha-

*risæus, apud Lucam, iactabundus: *κυσέω δις τὴν**

Σαββάτου; sic accipiendum, vt bis in Hebdo-

made se ieiunare gloriatur. Quod etiam est

*apud Euangelistas, *μία σαββάτων*: sic exponunt,*

vt primam Hebdomadæ diem intelligant: eam

scilicet, quæ festum SABBATI diem consequi-

tur. Annus quoque Semitâ, iuxta Scaligerum,

non

in Etymolog.
in Harm. &
Linguarum.

ieiuno bis in
Sabbate.

vna Sabbe-
ti.

non solum annum quemque Septimum recentioribus Hebræis, sed & ἑβδόμενον ἑβδομάδα, siue spatium Septem Annorum integrum rotundumque complectitur: quale spatium etiam **SABBATVM ANNALE** dictum vetustioribus Franciscus Ribera, in Rebus Sacris Hebræorum, nuper annotauit. Annus autem **IUBILEVS**, qui quadam ratione σαββαίων σαββάτων erat, ἢ ἑβδόμου ἑβδομάδα, tanquam vniuersi temporis plenitudinem in se continens, optimâ ratione **SECVLVM** in Diuinis Libris vocatur: nominatum Exodi XXI. cap. his verbis. *Quod si dixerit seruus Diligo Dominum meum, & uxorem ac liberos, non exrediar liber: offerat eum Dominus Dnis, & applicabitur ad ostium, & postes, perforabitq; aures eius subula, ET ERIT EI SERVVS IN SECVLVM.* De quo eius loci sensu ita Isidorus Lib. V. Originum: **SECVLA** generationibus consistunt, & inde **Secula** quod sequantur. Ab euntibus enim aliis alij succedunt. Hunc quidam **Quinquagesimum Annum** dicunt, quem Hebræi **IUBILEVM** vocant. Ob hanc causam & ille Hebræus qui propter uxorem & liberos amans Dominum suum aure pertusâ seruitio subiagatus seruire in seculum iubetur, hoc est, vsque ad Annum **Quinquagesimum**. Vbi quid sit generationibus consistunt non adeo capio, nisi fortè quatuor *genera* intelligantur, siue minora **Secula** xxv. Annorum, Centenario **Seculo** Magno comprehensa, iuxta opinionem Herodici Philosophi apud Censorinum; etsi, ex opinione aliorum, (quam & hîc fortè Isidorus tangit.) *Generatio* vnaquæque centum annorum spatium, quod humanæ vitæ lon-

Lib. 5. c. 1.

longissimum putant, atque certissimum, comprehendat. Vnde & M. Varro doctissimus omnium Togatorum: *Seculum* (inquit) *spatium annorum centum vocarunt, dictum à Sene, quod longissimum spatium senescendorum hominum id putarunt.* Lib. 5. de L. 3. Censorinus ita distinguit vt *Seculum Naturale* sit spatium humanæ vitæ longissimum partu & morte definitum; *Ciuile*, quod Centenario annorum orbe transigitur. Porro vt in *Seculo* definiendo non vna omnibus sententia est, ita neque *Aetatis* aut *Aeui* eadem vbique significatio. Ait enim Iidorus: *Aetas* pleraq; dicitur & ibidem. pro vno anno, vt in *Annalibus*; & pro septem, vt hominis; & pro centum, & pro quouis tempore, quod de multis *seculis* instruitur. *Aeuum* etiam pro humanâ vitâ, & longissimo quouis tempore, pro ipsa denique *Aeternitate* apud omne scriptorum genus indifferenter accipitur, & vsurpatur. Cùm ergo in *Mosaica* lege Bina *IVBILEI* secula centenario quoque *Annorum* gyro clauderentur, duas *Legum* *Tabulas* mysticè referentia; meritò *CHRISTIANAE FELICITATIS* tempore, cùm *Sacrum DEI EVANGELIUM* quaternis scriptum voluminibus in quatuor orbis partes propagatum est, *Quaterna Gratiae ac Remissionis SECVLA* singulis redeunt Centenariis, xxv. *Annorum* spatii definita: quo spatium, ex *Herodici* sententia, *Orbem vnius Aetatis* explemus, ac *Natura humana à sementi ad sementem reuertitur.* apud Censorin. Verè corrupta nostra *Natura* Anno *Seculari* à sementi ad sementem reuertitur cùm relictis veteris nequitiae & impietatis operibus sementem *Pœnitentiae* concipit: de

Psalm. 125.

Psalm. 50.

Matth. 13.

quâ seminatione Regius Propheta: *Qui seminant in lacrymis, in exultatione metent.* cum pariter Verbi Diuini semen corde contrito & humiliato recipit, vt fructum afferat *sexagesimum ac centesimum*, Deo gratum & acceptum, in labore ac patientiâ: cum denique à sementi odij, iracundiæ, peruicaciæ, vindictæ, ad sementem Pacis, Concordiæ, Benignitatis ac Clementiæ, pessimum etiam quemque, Diuinæ Gratiæ aspirante Fauonio, perduci videmus. Quam verè admirabilem Metamorphôsîm olim prædixerunt, *Isaias cap. xxxv. Latabitur deserta, & inuia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium.* Et iterum: *In cubilibus in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami & iunci.* Et Regius Propheta Psalm. LXIV. *Benedices corona ANNI BENIGNITATIS TVAE, & campi tui replebuntur vbertate. Pinguescent speciosa deserti, & exultatione colles accingentur. Induti sunt arietes ouium, & valles abundabunt frumento.* Valles scilicet per insignem Pœnitentiam & sinceram peccatorum expiationem in conspectu Domini, & Ecclesiæ eius Sanctæ, humiliatæ: ac proinde, Diuinâ superabundante Gratiâ & Indulgentiâ, repletæ. Faxit summus ille Agricola ne in nouitiis agellis veniens inimicus homo superseminet zizania, & sementem Patrisfamilias odiosâ molitione perturbet.

Matth. 13.